

Vilalonga»: el segon expressa la institució i càrrec eclesiàstic, el primer un camp que estava afectat al manteniment del domer 1 de la seva funció, s'acostava o coincidia amb el concepte de la Sagristia «lo patronat de la Sacristia o de la Dómesa de Trullàs» (o sigui Trullars en els Aspres), a. 1371, «lo uniment de la secrecia ab la dómesa del loc de Polestres» a 1430; i ja figura un «Bernardus Domeba de Pratis» en l'a. 1329 (on es deu tractar de Prats de Molló, i d'una persona relacionada amb la doma d'aquesta vila, potser un pagès que en treballava els camps i per això li posaven el mot com a sobrenom). *InvLC* s. v. *sacristia* i *dómesa*, en l'article dedicat al poble de Cameles, en els Aspres, figura un mot *domagada*, on potser hi ha encreuament amb algun quasi-sinònim.

«L'église de St. Pierre --- le sacristain --- il y avait por l'assister, deux prêtres, appelés hebdomadiers, en catalan *domazers*, *domabers*, *domers*, qui --- paraissent pour la première fois en 1294» (no precisa en quina variant llavors), Desplanque, *Archives Communales de Tuir*, p. xxiv.

Un domer de Vic és cridat per administrar sagrament i confessió a l'immortal Bach de Roda en el moment suprem de l'heroi de la nostra llibertat (1713): «anem avisà 'l Domé - el domé de Santa Clara, / que vingui a confessà En Bach, - que sigui al peu de l'escala» (del patfubul), MilàF, *Romllo*, 82.9.

A Eivissa en l'a. 1782 «al Domero maior le está cedita toda la primicia de un distrito de tierras llamado la *Doma*» (Macabich, *Sta Maria la Mayor*, Cròn, p. 123). I en diversos llocs del Princ. i Comtats ha quedat com a NL d'un temple: *La Doma* esglesietta a la dreta del riu Congost a pocs km. de La Garriga (crec recordar pron. *dómæ*?). A Ullastret (B-Emp) hi havia hagut la *dómæ*, que segons el meu informant era «la casa» del domer: però no garantim l'exactitud de «casa», car aquell venerable pagès de 80 anys havent estat seminarista de jove estava convençut (és natural) que «ve del ll. *domo* 'casa'» (1964). En el Ross. hi ha *Doma-nova*: Griera en la seva enquesta de Montalbà de Conflent posa la *dómanóba* «la Mare de Déu d'agost», *ZRPb* XLV, 250: interpreto que a *Doma-Nova* hi ha una Santa Maria, imatge amb devots a Montalbà, la festa de la qual està fixada el 15 d'agost; notem que aquella *ó* representa el fonema *ó* (car altrament *ó* > *u*).

En canvi a Mallorca es pronuncia amb *ó* tancada, segons la notació fonètica que Moll posa a una cançó popular: «Es meu parell duu la *doma* / de tot aqueix sementer: / hi ha fadrina qui té / sa parleria que toma» (*AORBB* VII, 13). O sigui que la loc. *dur la doma*, des de la noció d'estar encarregat de funcions sagrades, importants' ha passat a significar 'estar encarregat d'una feina, d'una missió, en general'. Més a prop del valor originari, té encara sentit religiós si bé generalitzat, en una cançó himnica a la Patrona de Mallorca: «Verge de Lluch soberana, / flor del místic paradís, / que balsamau eixa coma... / excelsa, Vós duis la *doma*'», Bartomeu Guasp (*IdOr* VI, 69).

Rigorosament cultista. *hebdómada* [Belv.]; *hebd-*

madari [Belv.]; nosaltres, amics francesos, diem més aviat *setmanari* com a subst., *setmanal* com a adj.

¹ «Ab Peire de Monzó so *set*, / pus que l'oms de Toloza -l *det* / ---» i rimant amb altres dos verbs en pf. 3 (*raubet*, *taillet*), en Peire d'Alvernhe (Appel, *Chr*, 80.43). — ² Aquí una trampeta d'*AlcM*, imprimint un **TRÈDECIM* inexistent: no sols segons el *Gradus ad Parnassum*, sinó impossible segons l'etimologia (*TRÈS*+*DECEM*), i negat per la unanimitat romànica: cast. *trece*, fr. *treize*, it. *tre dici* etc.; i per la fonètica històrica llatina: car l'emudiment de la *s* allarga la vocal precedent si aquesta és breu: *dirigo* < *dis*+*rego*, *diligo* etc.; 1 *SÈX*+*DECEM* > *SÈDECIM*, car aquí hi ha nova trampeta en *AlcM*, posant un *SÈDECIM*, inexistent segons el llatí i la resta del romànic — ³ Ja en Llull «de Pisses --- la sua regiò és *septentrional*», *Tractat d'Astronomia* (Colom) — ⁴ Avui: car es troba en algun tractat medieval (2 exs. de Llull en Colom).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *setè*, *setèn*, *setena*, *setenari*, *septenari*, *setenar*, *setanta*, *setantè*, *setanti*, *setantena*, *setantejar*, *setembre*, *setembr*, *setembri*, *setembrada*, *setmana*, *semmana*, *semana*, *seumana*, *summana*, *sepmana*, *sempmana*, *setmanada*, *setmanal*, *bisetmanal*, *trisetmanal*, *setmaner*, *fembra setmanera*, *setmanari*, *set-cents*, *setcentè*, +*setcentista*, *set-ciències*, un o una *set-ciències*, *set-lléis*, *set-en-rama*, *setsams*, +*setsamares*, *setmesó*, *setmesi*, *set-sous*, *Camp de Cinc-Sous*, *Camp de Set-sous*, *septemvir*, *septemvirat*, *septemvural*, *septenni*, *septennal*, *setanyal*, *septentrional*, *septentrió*, *septuagèsim*, *septuagèsima*, *septuagenari*, *septuplicar*, *sèptuple*, *septifòlia*, *sèptim*, *sèptima*, *sèptima major*, *sèptima menor*, *septimi*, *septet*, *heptacor*, *heptàgon*, *heptagonal*, *heptàedre*, *heptàèdric*, *heptàmer*, *heptapètales*, *heptarquia*, *heptasil·lab*, *heptasil·laba*, +*heptasil·lábic*, *heptandre*, *heptè*, *heptil*, *heptilè*, *domer*, *domeser*, *doma*, *domesa*, *domagada*, *La Doma*, *Doma-nova*, *hebdómada*, *hebdomadari*.

Seta, mena de bolet o fungus, castellanisme inadmissible usat per alguns naturalistes (i admès amb massa indulgència en el *Dfa*); seria fàcil reemplaçar-lo i no comprendre per què no ho fan els nostres micetòlegs; igual l'extravagant híbrid *setsforme*

Setaci, V. *seda* *Setanta*, *setantè*, *setanti*, *set-cents*, *setcentista*, *set-ciències*, *setè*, V. *set* num. *Setelia*, V. *satalia* *Setembrada*, *setembr*, *setembre*, *setembri*, *setèn*, *setena*, *setenar*, *setenari*, *set-en-ram(a)*, V. *set* num.

+SETERAC (planta), d'origen oriental, en àrab ha existit *šitrák*, però deu venir del persa *šatrak* id. □ *I.º doc.*: 1.ª meitat S. XIV.

El diccionari valencià de Sanelo (c. l'a. 1800) registrarà «*ceterach*: doradilla, hierva (Asplenium) (Asplenium)», fº 48. Griera, *RLiR* V, 232, recollí «*ceterac*: classe de falguera (Rosselló); *cidrac*: tarongina». És el mateix que el fr. *cétérac* id., registrat per Littré i oc.